

RZEWNIĆ (2) *vb impf*

e *prawdopodobnie jasne* (tak w *rzewny itp.*).

[*inf* **rzewnić.**] ◇ *praet 3 pl subst* *rzewniły* (1). ◇ [*imp 2 pl* **rzewnicie.**] ◇ *part praes act* *rzewniąc* (1).
Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

I. Transit. *Zasmucać, wzruszać* [*kogo, [co (= kogo)]*] (2) : Krol Węgierski/ ten od płaczu nie mógł mowić/ á co mowił nikt tego nie mógł wślyŝeć/ bo go ty rzeczy wielkie rzewniły *BielKron* 414.

rzewnić czym (1): A gdy go [*Joba*] nawiedzali Elifás/ Temánitus krol/ y Wáldath/ rzewniąc śwemi námowámi/ odpowiedzýk: Nie máłz ták wielkich plag áni męki ná zyemi/ ktoreby mię od Pána moiego odbiły. *BielKron* 27v; [Ach próżność wśpominániem rzewnić śmutną głowę *JurPogrzeb* A4v].

II. [Intransit. *Smucić się, rozpaczać, narzekać:*

Zwroty: »w płaczu rzewnić«: W płaczu rzewniąc gdym widział smętnie niejednego A Rzeczy pospolitej dobrze zasłużoni [!] [...] Pochlebcom się niegodnym do ziemie kłaniają *PismaPolit* 16.

»rzewniąc rozrzewnić się«: [*Eliasz*] rzekł Rzewniąc rozrzewniłem się [*Zelando zelatus sum*] o Jehowę Bogá Ceweothá/ iż opuścili przymierze twoie [*Jehowy*] fynowie Izráelowi *BudBib* 3.Reg 19/10.

Szereg: »płakać a (i) rzewnić«: Ocućcie się piyáni/ płączcie/ a rzewnicie [*et flate et ululate*] wślyŝcy ktorzy piyećcie wino w flodkości *Leop Ioel* 1/5 (*Linde*), *Apoc* 18/19 (*Linde*).]

Synonimy: **I.** *smucić*; **II.** *smucić się*.

Formacje współrdzenne: *rzewnić się, rozrzewnić, rozrzewnić się; porzewniać się, rozzewniać.*

DDJ